

що слугуватиме зростанню рівня інноваційного потенціалу та потенціалу підприємства в цілому, а отже і отриманню цільового рівня стратегічних цілей підприємства.

Література

1. Ветлужський В. О. Методичні рекомендації з оцінки інноваційного потенціалу підприємства / В. О. Ветлужський, І. В. Новікова // Проблеми науки. – Київ : КиївЦНТЕІ, 2013. – С. 32–39.
2. Бай С. І. Розвиток організації : політика, потенціал, ефективність : монографія / С. І. Бай. – Київ : Київ. нац. торг. – екон. ун-т, 2009. – 280 с.
3. Аванесова Н. Е. Стратегічне управління підприємством та сучасним містом : теоретико-методичні засади : монографія / Н. Е. Аванесова, О. В. Марченко ; Харків. нац. ун-т буд-ва та архітектури. – Харків : Щедра садиба плюс, 2015. – 195 с.
4. Вишневська О.М. Ресурсний потенціал аграрного сектора економіки України: соціально-економічні та екологічні аспекти: [монографія]. –Миколаїв, 2011. –487 с.
5. Федулова Л. І. Менеджмент організацій / Л. І. Федулова.— К. : Либідь, 2014. –448с.

УДК 330.341

Володимир Кузьомко

*к. е. н., доцент кафедри економіки підприємств,
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»,*

VKuzemko@ukr.net

Дарія Бутчик

*студентка 5 курсу факультету економіки та управління
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»*

dasha.butchyk@gmail.com

ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

ТЕНДЕНЦИИ И ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ИННОВАЦИОННОГО ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА В УКРАИНЕ

TRENDS AND PROBLEMS DEVELOPMENT OF INNOVATIVE ENTERPRISE IN UKRAINE

Анотація. Проаналізовано наукову проблематику становлення вітчизняного інноваційного підприємництва. Визначено ключові чинники, що стримують становлення інноваційної підприємницької діяльності, окреслено ймовірні можливості вирішення головних проблемних питань.

Аннотация. Проанализирована научная проблематика становления отечественного инновационного предпринимательства. Определены ключевые факторы, сдерживающие становление инновационной предпринимательской деятельности, очерчены вероятные возможности решения главных проблемных вопросов.

Abstract. The scientific problems of the formation the formation of domestic innovation entrepreneurship are analyzed. The key factors hindering the formation of innovative entrepreneurial activity are determined, probable opportunities for solving the main problem issues are outlined.

Інноваційна модель розвитку звертає все частіше увагу науковців, політичних діячів, представників сфери приватного підприємництва в Україні. Варто відзначити, що інноваційні зміни відіграють в модерній економіці дуже важливу роль, а аналіз та врахування їх унікальних рис є необхідним чинником забезпечення високої результативності економічної, фінансової стратегії та тактики держави. Тільки так українська економіка має можливість зайняти чільне становище у міжнародному ринковому середовищі.

Тому, сучасні заходи створення сильної мотивації для розширення інноваційної моделі економічного функціонування українського бізнес-середовища є надважливими завданнями

економічної політики України у 2018 році.

Відзначимо, що в українській науці питанням становлення національної інноваційної стратегії та інноваційного бізнесу присвячено великий обсяг досліджень. До основних аналітиків даної сфери відносимо Л.Федулову, А. Сірка, А.Гальчинського, А. Кінаха, Л. Мельникова та інших. Український пласт наукових досліджень у цій галузі присвячений найчастіше визначенню ролі української інноваційної практики, стану національного контролю інноваційних змін, аналізу окремих складових інноваційної системи.

В цьому контексті відзначимо дослідження М. Денисенка, який продемонстрував аналіз сьогоdnішнього інноваційного потенціалу, проаналізував системи контролю інноваціями на усіх щаблях ієрархії [1, с.412]. Однак, одна з найважливіших проблем даної сфери – проблематика еволюції інноваційного підприємництва в національному вимірі у модерний період розвитку – все ще залишається мало дослідженою.

Загальні зміни тенденцій у світовому економічному прогресі стали каталізатором нової концепції еволюції економічної сфери, характерними для якої є абсолютно сучасні риси і можливості. Цікаво, що незамінно-важливу роль у життєдіяльності громадськості почали відігравати сфери, які базуються на широко відомих сучасних нанотехнологіях, в тому числі сфери, які надають послуги по забезпеченню життєво необхідних потреб громадян.

Інноваційне підприємництво у вигляді етапу новітньої моделі еволюції національної економіки повинно бути одним із визначальних факторів у побудові принципово нового типу громадянського суспільства в умовах глобалізаційних та інтеграційних тенденцій. Ключові наголоси нині змінюються у напрямку побудови завдань миттєвого інноваційного стрибка, еволюції до стратегічної концепції економіки знань та інформації.

В основу цього підходу покладено інтелектуальні можливості окремих громадян.Цю сукупність комбінацій прийнято ідентифікувати у сучасному світі як інтелектуальний капітал. Не останнє місце у новому підході відведено науці, процесам трансферу плодів творчої майстерності на виробництві. Сьогодні, в модернізованих державах об'єм галузей економіки з періодичним залученням інтелектуального капіталу складає більш ніж 60% [2], і, якщо проглянути зміну цього показника за останні роки, можна з впевненістю прогнозувати зростання економіки інтелектуального капіталу і у 2018-2019 роках.

Визначальною рисою сучасної моделі економічного зростання можна визначити значний прогрес у сфері венчурного капіталу, рекрутування фінансових потоків із високим рівнем ризику для капіталовкладень в інноваційний бізнес. У цьому випадку формуються мотиваційні чинники різноманітного типу: у вигляді меценатського вливання для загальної участі в прибуткових надходженнях за допомогою викупу акцій чи внесків до статутного фонду [3, с. 20].

Якщо розглянути особливості фінансування національної інноваційної підприємницької діяльності, то варто зупинитись детально на питанні розвитку венчурних інвестицій. Варто зауважити, що у західному світі та усіх державах-лідерах світової економіки венчурні інвестиції є одними з найважливіших засобів фінансування наукової галузі та становлення високих технологій, а особливо сприяння малому і середньому підприємству.

Однак, незначна частка венчурного капіталу у економіці України гальмує розвиток вітчизняного інноваційного підприємництва. Венчурний сектор економіки станом на 2018 рік найімовірніше не відчує сприяння з боку держави, а тому його частка в загальному інвестиційному фонді держави залишиться мізерною.Таким чином ця проблема залишається одним із найбільш стримуючих факторів розвитку українського інноваційного підприємництва.

Інноваційну еволюцію варто окреслити як процес структурного вдосконалення української економіки. Такого рівня можна досягнути найперше за рахунок реального залучення сучасних знань, щоб підвищити рівень обсягів суспільного виробництва, покращення якості суспільних послуг, зростання конкурентоспроможності української

економіки та пришвидшення громадянського прогресу в українському суспільному вимірі [4, с. 204].

Отже, проблемна сфера становлення національного інноваційного підприємництва залишається відкритою та потребує детального наукового вивчення. Результати доповіді можуть бути залучені владними органами України для вдосконалення національної регуляторної політики у галузі стимулювання інвестиційних стартапів, національної інноваційної стратегії та становлення інноваційного сектору господарювання.

Література

1. Економіка і організація інноваційної діяльності / [О. І. Волков, М. П. Денисенко, А. П. Гречан та ін.]; під ред. проф. О.І. Волкова, проф. М.П. Денисенка – К: Центр учбової літератури, 2007. – 662 с.
2. Ткаченко Т. П. Розвиток інноваційного підприємництва в Україні [Електронний ресурс] / Т. П. Ткаченко, Р. В. Тульчинський — Режим доступу до ресурсу: http://economy.kpi.ua/files/files/40_kpi_2010_7.pdf
3. Ковтуненко К. В. Інноваційна діяльність промислових підприємств України: стан і перспективи розвитку / К. В. Ковтуненко, О. В. Нестеренко // Економічний форум. - 2017. - № 2. - С. 17-23.
4. Прохорчук С. В. Інноваційна спроможність економіки України в умовах глобалізації / С.В. Прохорчук // Глобальні та національні проблеми економіки. - 2015. - № 7. - С. 203–206.

УДК 330.341

Нікіта Лавренюв
аспірант, ДВНЗ «Криворізький національний університет»,
kitamster@gmail.com

МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОГО ІМІДЖУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМСТВА

МОДЕЛЬ ФОРМИРОВАНИЯ КОММУНИКАТИВНОГО ИМИДЖА ИННОВАЦИОННОГО ПРЕДПРИЯТИЯ

MODEL OF FORMATION OF COMMUNICATIVE IMAGE OF INNOVATION ENTERPRISE

Анотація. Досліджено питання щодо формування комунікативного іміджу інноваційного підприємства з огляду на все більшу персоніфікацію комунікаційного процесу між підприємством та його стейкхолдерами. Обґрунтовано неактуальність використання інноваційними підприємствами традиційних моделей комунікаційного процесу та запропоновано авторську модель формування комунікативного іміджу на основі транзакційної моделі комунікаційного процесу.

Аннотация. Исследован вопрос о формировании коммуникативного имиджа инновационного предприятия, учитывая все большую персонификацию коммуникационного процесса между предприятием и его стейкхолдерами. Обоснована неактуальность использования инновационными предприятиями традиционных моделей коммуникационного процесса и предложена авторская модель формирования коммуникативного имиджа на основе транзакционной модели коммуникационного процесса.

Annotation. The issue of forming a communicative image of the innovation enterprise in view of the increasing personalization of the communication process between the enterprise and its stakeholders is explored. The irrelevance of the use of traditional models of the communication process by innovative enterprises is substantiated and the author's model of forming a communicative image based on the transaction model of the communication process is proposed.

В умовах динамічного розвитку сучасних засобів комунікацій інноваційні підприємства перетворюються з об'єктів обговорення на активних суб'єктів дискусії. Сучасним